

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apere Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL.

Pentru Sibiu pe an 14 C., 6 luni 7 C., 3 luni 3 C. 50 fl.
Pentru monarhie pe an 16 C., 6 luni 8 C., 3 luni 4 C.
Pentru străinătate pe an 24 C., 6 luni 12 C., 3 luni 6 C.

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației tipografiei arhidiecezane, Sibiu, str. măcelarilor 45.

Correspondențele

să se adreseze Redacției „Telegrafului Român“, strada măcelarilor nr. 45.
Epistole nefrancate se refuză. Articoli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE.

Pentru odată 14 fl., — de douăori 24 fl., — de trei ori 30 fl.
rândul cu litere garmond.

„Cum să maghiarizăm?“

Sibiu, 17 August n.

Titlul articolului de față nu e al nostru, ci al unei gazete maghiare cu trecere, care multe planuri a avut și multe sfaturi a dat cu privire la contopirea tuturor popoarelor nemaghiare din țara aceasta în rassa maghiară, — pentruca să fie o țară și un popor, — e al ziarului „*Budapesti Hirlep*“.

Această sentință, nu numai a maghiarismului, ci și a imperialismului maghiar, utopie și una și alta, constată în primarticolul din numărul din Dumineca din urmă, că zău, cu toate că întreaga Europă așa știe și așa e informată, că în Ungaria se maghiarizează cu puterea, cu foc și sabie, tot ce nu e maghiar, n'a făcut maghiarizarea nici un pas înainte, fiindcă *nu-și bate capul nime cu ea*.

Cum vedem deci articolul ziarului „*Budapesti Hirlep*“ se începe cu o mare neexactitate, pentrucă numai aceea nu se poate spune, că nu-și bate nime capul la noi cu maghiarizarea! Dar cu ce alta își bat capul toate organele publice, dela ministru până la cel din urmă scriitor, dela profesorul universitar până la ultimul dascăl de stat de pe sate, decât numai cu maghiarizarea?

Însă tocmai pentrucă intențiunea e aceea, de a se maghiariza țara cu foc și sabie, nu prinde teren lăfărea limbei maghiare, în măsura în care s'ar dori. Dacă orașele s'au maghiarizat, dupăcum se constată în articolul despre care e vorba, apoi motivul e de aflat în împrejurarea, că la orașe se află elemente inteligente, cari ușor învață a doua, a treia, chiar și a patra limbă, pe lângă cea maternă, lucru care la sate nu se poate face și nu se va face niciodată.

E însă mare greșală a concluda și a afirma, că dacă cei dela orașe vorbesc toți ungurește, prin aceasta orașele au devenit maghiare! Românul, Sârbul, Slovacele, Neamțul dela oraș, care știe ungurește, a învățat limba maghiară numai pentrucă are trebuință de ea, la nici un caz însă nu pentru aceea, ca să se lapede de a sa maternă. El pentru aceea tot Român, Sârb, Slovac, Neamț rămâne și mai departe.

Luată chestia din acest punct de vedere, prinsă din această parte, e evident, că nici orașele nu sunt maghiarizate în sensul strict al cuvântului, precum n'au fost nici germanizate, atunci când împrejurările cereau, ca toți să știm nemțește.

E interesantă însă motivarea pe care o face scriitorul articolului din „*Budapesti Hirlep*“ faptului, că maghiarizarea nu face progrese dorite și așteptate. Neisbucirea maghiarizării o pune în sarcina bisericeii și a școalei, firește confesionale, în prima linie, apoi în sarcina administrației, și în urmă în sarcina miliției, și chiar și în sarcina societății. Și fiindcă a aflat izvorul răului, e numai decât la îndemână și leacul sigur. Școala, ea trebuie luată din mâna naționalităților și prefăcută în oficiu de maghiarizare, așa, că cine-și pune piciorul în ea ca pui de Român, Sârb, Slovac ori German, să nu mai iasă din ea decât numai ca neaș și veritabil Maghiar.

Școale de stat deci pretutindea, însă școale pompoase, cari să impună și să atragă, nu hurube de case, ca multe din cele de acum, cari pentru alții n'ar fi bune nici ca grajduri, iar pentru guvern sunt bune ca școale de stat! Și apoi lucrul de frunte, corp didactic ales, care nu numai să *voiască*, ci să și *poată* să-și îplinească misiunea de apostoli ai maghiarizării, prin ținuturile locuite de popoare nemaghiare!

Recunoaște însă scriitorul ar-

ticolului și aceea, că în scopul acesta se cer bani, mulți bani, ceea ce înseamnă, că fie planul cât de bun, el nu poate fi deocamdată realizat, iar până vor fi date împrejurările ca se poată fi pus în executare, cine știe ce va mai fi și ce se mai poate întâmpla. Pentrucă așa a lăsat Dumnezeu, ca arborii să nu poată crește până în cer.

O constatare bună mai face dumnealui, anume, că în administrație să desconsideră și cea mai elementară cerință, — funcționarii nu învață și nu vorbesc limba poporului, prin ce poporul se înstrăinează de ei, și prin ei de națiunea maghiară. Firește însă, că cunoașterea limbei poporului o cere dela funcționari iarăși numai în scopul maghiarizării, pentrucă concluzia finală e aceea, că numai *prin școală* și *prin administrație* se poate face maghiarizarea cu succes, și dupăce în trecut nu s'a făcut *nimica* pe aceste terene, cere să se facă în viitor.

Iar noi răspundem: Cu succesul de până acum vă veți alege și în viitor, pentrucă nu voința și nižuința de a maghiariza vă lipsește, ci vă lipsesc *însușirile* de atragere și de contopire! Ne vom explica.

Întâlnire de domnitori.

Mercuri a sosit la Friedrichshof *Edvard*, regele Angliei, pentru a face vizită nepotului său de soră, împăratului *Wilhelm* al Germaniei. Întâlnirea aceasta a celor doi puternici domnitori din Europa e de caracter curat familiar, ceea ce se vede și din împrejurarea, că ea se face în Friedrichshof, unde e înmormântată mama împăratului *Wilhelm*, care eră totodată sora regelui *Edvard* din Anglia. Cu toate acestea, având în vedere raporturile încordate cari au existat în trecut între acești doi domnitori, nu e exchisă posibilitatea să se facă și politică

la Friedrichshof, și încă însemnată politică europeană. Sunt și astfel de politicieni, cari tocmai în întâlnirea aceasta văd începutul desăvârșitei rupturi între Germania și Anglia, pentrucă un războiu germano-anglez, poate fi numai amânat pe o vreme oarecare, dar evitat la nici un caz nu poate fi. Deocamdată primirea făcută regelui *Edvard* la Friedrichshof a fost cordială, domnitorii s'au îmbrățișat și s'au sărutat, la masă au toastat unul pentru altul, și-au făcut complimente unul altuia, — despre celelalte n'are să știe lumea nimica!

Cronică bisericească.

Când a început așezământul monahilor?

Acest așezământ al monahilor n'a fost dela început așezat în situația în care a ajuns acum, ci, după cum zice Eusebiu Pamfil, își are începutul său din sărăcie. (Fap. Ap. c. VI. v. 4). Căci după cum se constată în Faptele Apostolilor, câți credea în predica apostolică, își aveau susținerea lor în comun. Cei ce aveau averi, le vindeau și aduceau prețul lucrului vândut și-l depuneau la picioarele apostolilor, și aceștia împărțiau fie-căruia din cei ce erau săraci și n'aveau nimica. Dar numai atâta le dădeau de cât aveau trebuință pentru hrană și îmbrăcăminte. Și așa cei ce aveau împărțiau avutul lor cu cei ce nu aveau. Erau deci toate comune tuturor, în cât nimeni nu putea zice că are ceva al său, așa că cu modul acesta toți n'aveau vr'o proprietate a lor, ci erau săraci.

Citească cine voește, în Faptele Apostolilor, Capitlul IV. Ca o urmare a sărăciei și a lipsei de proprietate s'au dat și la iubirea de singurătate și depărtarea de lume, și s'au îndepărtat de întru-niri, petreceri și împărțiau, de aveau ceva a lor, la rude și nevoeși, și rămăneau cu totul fără nimica propriu al lor. Astfel se îndepărtau din societate. Acest fapt îl mărturisește nu un om creștin, ci un Iudeu Filon cu numele. Evreu, dar mare filozof în filozofia grecească și imitator ca nimeni

Minunile.

Deși toată viața acestui mare apostol este un șir necurmat de minuni, pe cari le-a făcut Dumnezeu cu el, pentru el și prin el, totuși sunt și unele, pe cari apostolul le-a făcut anume ca să întărească învățătura sa, după zisa Mântuitorului către Jidovi: *de nu veți vedea semne și minuni nu veți crede*.

Din aceste minuni prin cari s'a proslăvit numele lui Dumnezeu între oameni, vom arăta în rând numai următoarele:

Pedeapsa vrăjitorului. În călătoria întâi ajungând apostolul la cetatea *Pafa*, a aflat acolo pe un vrăjitor, proroc mincinos cu numele *Varișus* s'au *Elima*. Acesta cârtia împotriva evangheliei și cu mult meșteșug de vorbe și cu minciuni se nevoia a întoarce pe creștini dela credința în Domnul Christos. Pentru aceasta, Pavel privind spre dânsul i-a zis: O plinule de toată înșelăciunea și răutatea, fiule al diavolului, vrășmașule a toată dreptatea, de ce nu încetezi a răsvrăti căile Domnului? Și acum iată, mâna Domnului peste tine și vei fi orb.

Și îndată a căzut peste ochii vrăjitorului ceață și întunec și orb fiind căută povață.

De aceasta minunându-se cei de față și ceice au auzit după aceea, s'au spăi-

FOIȘOARĂ.

Sfântul, Marele și întru tot laudatul Apostol Pavel.

(Fine).

În ziua următoare acestei arătări, corabia apropiindu-se de ostrovul *Milet*, s'a înfipit în un loc stâncos și neputându-se mișca s'a sfărâmat de valuri; iar Pavel cu toți tovarășii săi de călătorie a eșit la țăr-mure, înotând care cum a putut.

Sosind primăvara, Pavel cu ostașii și cu ceilalți călători pleacă cu altă corabie, și după o lungă călătorie au ajuns în Italia pe unde dela țăr-murele mării și până la Roma au călătorit pe jos.

Creștinii din Roma, când au înțeles că vine Pavel i-au eșit înainte în mare depărtare și l-au primit cu lacrimi și cu mare cinste.

Iarăși la răsărit. În Roma Pavel a fost bine primit de toți marii deregători ai împărăției. Acolo a avut voe să propoveduiască evanghelia și să aducă la mântuire mii și mii de oameni din tot neamul.

După doi ani de rodnică propoveduire,

neobositul apostol vrând să se încredințeze mai de aproape despre rodul îndelungatelor sale ostenele de prin răsăritul împărăției, a făcut o nouă călătorie obositoare și plină de primejdii, pe la bisericele pe cari el le întemeiase în călătoriile sale făcute din *Antiohia*.

Dupăce a întărit în credință și a mângâiat pe frații de pe la deosebitele biserici punându-le preoți și episcopi, cari să-i țină locul între dânsii, s'a întors iarăși la Roma.

În Ispania. Lui îi era acum să ducă evanghelia mai departe în întreg apusul împărăției, la popoare cari nici nu auziseră de numele lui Isus Christos. A și plecat deci propoveduind din oraș în oraș în *Ispania*, unde de asemenea a înființat biserici, întărindu-le pe piatra cea mai puternică a credinței și dându-le și lor preoți și episcopi după trebuință.

Moartea. Întors iarăși în Roma, tocmai pe când era mai turbată goana cea înfricoșată a nebunului împărat *Nero*, deși creștinii îl rugau cu lacrimi să nu se arete la lume, ca să nu dea prilej gonacilor să-l prindă și să-l omoare, marele și minunatul apostol, ca să ne dea și nouă tuturor pildă vie cum trebuie cu vrednicie să ținem la legea noastră, n'a vrut să asculte de lacrimile și

de rugăciunile a lor săi, ci vitejește s'a arătat propoveduind pe Christos. El zicea celor ce-l rugau să rămână ascuns: *dacă voi da eu dosul, cine va sta față? Dacă pildă rea voi da eu, cine să dea pe cea bună?* Cristos Mântuitorul, când a văzut că Jidovii vin să-l prindă, n'a dat dosul, nu s'a ascuns, ci le-a eșit înainte și temându-se ei să pună mâna pe dânsul, i-a îmbărbătat să nu se teamă, să îplinească ceea ce era scris în legea lor. Eu sunt ucenicul și apostolul lui Christos și nu pot face decât așa cum el prin fapta sa m'a învățat. Și cum fac eu se cade să facă toți câți cred în Christos și se închină lui.

Cum a zis a și făcut. Cu bărbăție s'a arătat gonacilor propoveduind evanghelia. Gonacii l au prins, l-au judecat la moarte, și fiindcă era cetățean roman și pe cetățeanul roman nu era voie să-l pedepsească cu altfel de moarte, decât cu tăierea capului, i au tăiat capul la 29 Iunie, anul 67.

Așa și-a sfârșit cursul vieții pământești apostolul, care a dus evanghelia la toate neamurile, ca apostol al neamurilor, muncind fără preget mai mult decât toți, cum însuși zice în cartea sa cea dintâi scrisă către Corinteni: „*Mai mult decât toți m'am ostentit*“.

altul al lui Platon, în prea frumoasa frază a limbei grecești și în unele opinii filozofice. Dela acesta a ajuns la poporul grec proverbul, ce trăiește până acum: ori Platon imitează pe Filon, ori Filon imitează pe Platon. Eusebiu spune, că acest Filon a trăit pe timpul Apostolilor. Mai ales se zice că el a fost la Roma pe timpul Cezariului Claudiu și că a vorbit multe cu sf. Apostol Petru, care predică Evangelia pe atunci acolo. Se mai zice că Filon ar fi auzit dela sf. Apostol Petru că el are un ucenic Marcu în Alexandria (Filon eră după neam Alexandrinean) și că acel ucenic al său, Marcu, are acolo mulți ucenici. De aceea, după ce Filon s'a întors din Roma la Alexandria, a căutat să vadă și să cunoască viața unor astfel de ucenici ai lui Marcu. Și a venit, și a aflat mulțime multă de anahoreți, afară de Alexandria, deasupra limanului numit Maria. Acest liman astăzi se numește în limba arabă Mantia, care este lângă Pochera, ce se numia din vechime Canoviul Alexandriei. Și s'a minunat și a respectat Filon viața și virtuțile acestor anahoreți, pentru cari le făcū mari și admirabile laude în discursul său despre *viața teoretică*.

Dar noi le spunem aceste pe scurt, pentru ca să dovedim, că ordinul monahilor a început îndată pe timpul Apostolilor. Cine vrea să probeze lucrul și mai sigur, să citească sus zisul discurs al lui Filon și va afla adevărul, că el a fost de pe timpul Apostolilor. Și socot că acest discurs, ce a scris Filon, și pe care îl întitulează *despre viața teoretică*, alt motiv n'avea să-l scrie, de cât să laude numai viața (petrecerea) acestor anahoreți, fiindcă tot discursul său nu tratează altceva de cât laude și engomii a acestora. Căci treaba lor nu eră alta de cât neîncetat rugăciunea și cetirea Sfintelor Scripturi și a cărților profeților, pe cari le preschimbau (după cum spune însuși Filon) cu alte cărți de ale lor, fiindcă cărțile vechi ale Profeților, zice, să socotesc ca semne ale altor lucruri secrete. Filon numește cărți de ale lor Evangelia lui Mateiu și Marcu, pe cari le aveau pe atunci Alexandrinii, probabil și câte-va Epistole de ale sf. Apostol Pavel și mai cu seamă Epistola către Evrei. Astfel înțelege Eusebiu aceste cuvinte ale lui Filon.

Măncarea lor, spune, eră numai pâne și apă și aceasta din sară în sară, pentru că vin de loc nu beau, nici cărnuri câte aveau sânge, ci numai fără sânge. Această mărturie a lui Filon este sigură contra neabstinenților și mănăcișilor, cari imputau bisericii lui Iisus Christos și sfinților părinți, că adică mai în urmă aceștia au impus posturile creștinilor. Ceea ce se pare că Sfinții Părinți au introdus, nu posturi în Biserică, ci au așezat numai timpurile posturilor. Pentru că biserica veche, cea din timpul Apostolilor, aveă totdeauna obiceiul de a posti și posteau în tot timpul. Nici iarăși n'au lăpădat aceștia mănăcirile diferite și cărnurile, ci s'au învoit ca unele

mănăcări să le mănânce oamenii în zilele de post, adevă scioicăr și verdețuri preparate.

Pentru că după cum mărturisește acest Evreu, în vechime nu deslegau postul cu altă mâncare, decât pâne și apă, și aceasta în fiecare sară. Tot aceasta mărturisește și sf. Epifanie al Ciprului și alții mai mulți, cu privire la felul postirei, zicând, că postul se caracterizează în pâne și apă.

Aceștea le-am spus în treacăt. A început deci ordinul viețuirii monahale din timpul Apostolilor, mai întâiu prin sărăcie (ori lipsa de a aveă ceva al său propriu), după cum se vede în Faptele Apostolilor; iar mai în urmă puțin au început să îndepărtare (anahoritismul) de societatea oamenilor, căutau modul de traiu singuratic, ca să se liniștească în deosebi, după cum se exprimă iarăși acest Iudeu Filon, dar nu sau retras prea departe de sate.

Mai în urmă crescând dorința de a se îndepărta de societate și căutând mai multă liniște acești oameni și îndepărtându-se câte puțin din societatea oamenilor, s'au retras cu totul de lume stabilindu-se în locurile cele mai îndepărtate ale pustului. Se zice că a început aceasta mai întâiu Paul Tibeonul, cum spun, iar următor lui a fost marele Antonie, Pahomie și Onufrie. Având fiecare din aceștia mulți ucenici în ascesa eremitică, mulți sau făcut fii ai pustului, după cum se spune. Aflăm mai întâiu pe acești cuvioși eremiți înainte de întâiul sinod, cari locuiau pustiu ce se găsește în Egipt, între fluviul Nilului și sinul Mării Roșii. Iar de cealaltă parte a Mării Roșii, în pustiu ce se numește Raithò, și încă mai înlăuntrul, cel spre sfântul munte Sinai, nu aflăm cari au fost mai întâiu asceții ce au trăit acolo. Pentru că, după cum se pare acest pustiu eră mult mai departe de lume, ei au rămas neistorisiți și nevăzuți, asceții cei mai vechi cari au locuit acest pustiu.

Nu mai aceasta aflăm, că pe vremea sfântului Petru al Alexandriei ieromartir, care a fost înainte de sinodul I-iu patriarh la scaunul Alexandriei, au fost mulți asceți în Raithò și în sf. Munte al Sinaiului. Fiindcă, pe timpul acestui proslăvit Petru și călugării din muntele Sinai, după cum scrie un Amonios din Alexandria, care se află pe atunci prezent, spre închinarea sf. loc și a binecuvântărei călugărilor de acolo. Acești asceți, zic, nu locuiau cu toții într'un loc, ci separați și depărtați unul de altul, ci numai în fiecare Duminică se adunau în locul numit Biserică, ca să se comunice cu sf. Taine. Duminicile numiau micile clădiri, în formă de pirg, cu zidiri ori case împrejur, având în el și Biserică. În pirg puțin locuiau cu Egumenul și Ieromonahul, ce le făcea slujba, dacă nu eră preot însuși Egumenul.

Au ucis pe monahii din muntele Si-

nai Arabii, cari năvăliau în acele părți, ismailiți de neam. Aceștia dela început și până acum locuiesc în pustii, dela confiniile Egiptului până la Ierusalim și se întind spre nord până la Chiambé și nici odată nu sunt stabili într'un loc, ci percurg tot pustiu, pascând puținele animale ce le au. Iar regula și viața lor este, să se scoale un sălaș dintr'un loc, să atace și să jăfuiască alt sălaș, pentru că tot pustiu este ocupat de ei din vechime și ei împărțiți în cete și neamuri. Ori care neam își are un mai mare, pe cari îl alege ca să i se supună.

S'a întâmplat atunci să moară un șef al unui neam, ce locuia aproape undeva de sf. munte Sinai. De aceea aceștia făcând turburări au alergat la asceții de acolo, socotind că vor mai găsi ceva la ei și astfel i-au ucis. Iar cei uciși în Raithò, au fost omorâți de alt neam egiptenesc, numit Vlemies. Pe aceștia îi pomenește și Strabon Geograful în cartea a 17 a Geografelor. Aceștia locuiesc partea de nord a Egiptului, în partea numită Sinia, țară mare, ce-i situată la marginea Nilului și este confinia dintre Egipt și Etiopia, care acum se zice Hambesia. Despre aceștia, zice Strabon, e un neam neputincios la războiu, numai la invadat și la jefuit este foarte abil. Dintre aceștia mulți sunt acum în Misiri, și-i numesc Baraburades. Acești Vlemii dar, trecând Marea Roșie, au venit și au ucis pe călugării Raithului, a căror viață și moarte o istorisește mai bine amintitul Amonios.

C. Erbicean.

Bănățenii la București.

Luni dimineața au plecat cu trenul de persoane din gara centrală a Timișoarei, în călătorie de studiu, membrii reuniunii învățătorilor gr. or. români din Bănat, aparținători la protoprezbiteratele supuse eparhiei arădane. Au fost cam 250 de persoane, în frunte cu prezidentul reuniunii protoprezbiterul Timișoarei, Dr. Traian Putici. Șase vagoane de clasa II și III i-a trecut prin Verciorova în România, pentru a-i duce la București ca să vadă expoziția. De aci vor merge apoi la Constanța și la Constantinopol.

În București au sosit Marți dimineața, la orele 8 și jumătate. Li s'a făcut primire frumoasă la gară, unde se adunase mulțime de oameni. Când a intrat trenul în gară publicul a început în zguduitoare strigăte de: „ura” și „ă trăiască”. După ce s'au dat jos toți oaspeții, au fost salutați pe rând, din partea reprezentantului primăriei orașului București, din partea reprezentantului ministerului de culte și instrucțiune, din partea comitetului Ligii culturale, a reprezentantului societății corpului didactic din regatul român, etc. Cuvinte de salutare le-a adresat și Preasfinția Sa arhierul Calist Botoșăneanul, în numele societății clerului mirean din regatul român, al cărei prezident este. În

numele Bănățenilor a răspuns apoi protoprezbiterul Dr. Traian Putici, mulțumind pentru frățesca primire.

Conducerea asupra escursionistilor a luat-o acum dl. N. Demetrescu, funcționar superior în ministerul de culte și instrucțiune publică, care a oferit conducătorului escursionistilor, protoprezbiterului Putici, un frumos buchet de flori naturale.

Cortegiul a plecat în urmă dela gară, având în frunte o fanfară a regimentului 21 de infanterie, care a intonat marșul „Deșteaptă-te Române”, și pe jos a percurt stradele până la metropolie, unde s'a oficiat de către arhierul Calist Botoșăneanul un scurt serviciu divin, după a cărui terminare, Bănățenii au fost încuartați în seminarul central și în alte internate ale statului, unde au luat și masa.

La orele 3 d. a. au vizitat în corpore expoziția, iar sara la orele 8 primăria orașului București le-a dat un banchet, în expoziție.

Bănățenii rămân până Sâmbătă în București, făcând de aci excursiune la Târgoviște și la Curtea de Argeș, iar Duminică dimineața pleacă la Constanța și de aci la Constantinopol, unde sosesc Luni la amiază. Marți vin îndărăt la Constanța, Mercuri pleacă la Sinaia și de aci pe la Predeal vin acasă.

Salutul de primire care li s'a adresat din partea dlui Alexandru D. Florescu, secretariul Ligei pentru unitatea culturală a tuturor Românilor, a fost următorul:

„Iubiți frați Bănățeni! Fiți bineveniți pe pământul țării românești. Voi, cari în totdeauna ați fost pentru neamul nostru intruparea bărbăției în lupta pentru conservarea vieții românești.

Scumpi învățători și voi sfinții părinți ai credinței strămoșești, ați venit cu ocazia mării noastre sărbări naționale să vă răcoriți un moment de munca neobosită ce depuneți pe altarul bisericii românești, și noi ne simțim inimele încălzite de profundă dragoste frățescă îmbrățișându-vă!

Vă salutăm iubiți frați și în voi salutăm neamul nostru întreg pe eroii cauzei sale proprii, ai sfintei cauze a dreptului la viață!

Voi și valoroșii vostri confrăți din tot Ardealul, asociind la cultul limbei și al legei strămoșești cultul iubirii de neam, ați fost, sunteți și veți rămâne răzîmul apărării individualității noastre etnice!

Fiți bineveniți între noi!”

Manifestații antigrecești.

Dumineca trecută au ținut Bulgarii din Rusiuc un mare meeting de protestare împotriva Grecilor. Au fost de față peste zece mii oameni. Au ținut vorbiri un ad-vocat și un medic. Pe urmă au pornit manifestații în urale cuturend stradele. S'au năpustit asupra edificiilor grecești și le-au devastat. Astfel au devastat o ca-

măntat și mulți au alergat la Pavel și s'au botezat.

Vindecarea unui olog din naștere. Ajungând la Listra împreună cu Varnava, și propoveduind evangelia au aflat pe un olog din naștere. Pe acest olog sfântul apostol Pavel l-a vindecat cu numele lui Christos. Iar poporul văzând pe cel olog că umblă și sare voios, fiind deplin sănătos, numai după cuvântul apostolului, se minună așa de mult, că a început să strige: „Dumnezeii, asemănându-se oamenilor s'au pogorât la noi, și zicând, că Varnava este Joe, iar Pavel este Mercur, au încercat să le aducă jertfe, ca unor dumnezei, dupăcum am spus mai sus.

3. Alungarea duhului pitonicesc. În cetatea Filipi era o slujnică stăpânită de un duh rău, numit duh pitonicesc, care o făcea să ghăcească și după care stăpânul ei aveă bun câștig. Această slujnică de câte-ori întâlnea pe sf. apostol și pe soții lui, strigă: *Acești oameni sunt slugile lui Dumnezeu celui de sus; ei ne vestesc calea mântuirii.* Mai la urmă sf. Pavel întorcându-se spre dansa, cu cuvântul a scos din ea duhul cel necurat, făcându-o sănătoasă. Iar stăpânii ei, văzând că și-au pierdut nădejdea câștigului, au prins pe Pavel și pe Sila și

i-a dus înaintea judecătorilor, cari pentru aceasta i-au bătut cu vergi și i-au băgat în temniță.

4. Deschiderea temniței și deslegarea legăturilor. Fiind închiși în temniță cu picioarele în butuci, pentru că alungaseră pe duhul cel necurat din slujnică, pe la miezul nopții, pe când amândoi apostolii, adevă Pavel și Sila, se rugau fără de veste s'a cutremurat temnița și s'au deschis ușile și li s'au deslețat legăturile.

Acest lucru văzându-l străjarul temniței a crezut în Christos și, ducând pe apostoli la casa sa, le-a spălat ranele și i-a ospătat, apoi a primit dela ei sfântul botez.

5. Invierea unui mort. În orașul Troada, într-o seară apostolul Pavel a ținut o lungă cuvântare de învățătură celorce veniseră la dansul. Ei se aflau într-o casă mare în rândul al treilea. La acea adunare venise și un tinăr cu numele Eotih. Acest tinăr șezând în fereastră, într'un târziu s'a în greunat de somn și a căzut afară. Ieșind oamenii să-l vadă, l-au găsit mort. Iar sfântul apostol cu numele lui Christos l-a înviat.

6. Mucura de viperă. În călătoria spre Romă, când la Milet s'a sfărâmat co-

rabia și Pavel cu soții săi au scăpat înotând ajungând la mal plini de frig și-au făcut foc din vreascuri și se încălziau. Spre groaza tuturor o viperă sare și se prinde cu gura de mâna lui Pavel. Păgânii, cari erau de față, văzând înfricoșatul șerpe acățat de mâna sfântului apostol, ziceau unii către alții: Cu adevărat, omul acesta este un ucigaș, pe care așa de cumplit îl pedepsește Dzeii, acum după ce l-au scăpat de înec. Iar Pavel scuturând vipera în foc, nici un rău n'a pățit de rana și de veninul ei. Soții lui Pavel însă așteptau îngroziți să l vadă că se umflă și de năprasna cade mort. Și așteptând zadarnic timp mai îndelungat și văzând că sfântul apostol a rămas neatinat de veninul viperei și-au schimbat părerea și păgânii ziceau că el este Dumnezeu însuși.

7. Vindecarea de friguri și de idropică. După minunea cu mușcătura șerpelui pe Pavel l-a dus și l-a găzduit cu multă cinste Poplie, căpitanul Ostrovului. Tatăl acestui Poplie zăcea greu bolnav de friguri și de idropică. Pe acesta văzându-l apostolul l-a făcut sănătos prin rugăciunea sa și prin punerea mânilor sale peste dansul. Auzind mulțimea despre această minune, a

alergat la Pavel cu bolnavii și cu neputincioșii săi și apostolul i-a vindecat.

8. Scrisoarea de aur pe fruntea lui Pavel. Când sf. apostol se află în Ispania, o femeie de neam ales și bogată cu numele Xantipa, care auzise multe despre Pavel, doria ferbinte să-l vadă și ea și să-i audă minunata propoveduire. Deci a îndemnat cu stăruință pe bărbatul său Prob, ca să roage pe sfântul apostol să vină și la casa lor, unde ei să-l primească după cuviință. Apostolul a ascultat de rugarea lui Prob și a mers în casa acestuia. Și intrând în casa acestor fruntași, femeia a privit în fața lui și, o minune, a văzut pe fruntea lui scrisoare cu slove de aur, în care se citea: Pavel apostolul lui Christos. Aceasta văzându-o femeia a căzut la picioarele apostolului cu frică și cu bucurie, mărturisind că Christos este adevăratul Dumnezeu și cerând sfântul botez. Deci s'a botezat întâiu femeia, Xantipa, apoi bărbatul ei, Prob, cu întreagă casa sa. Mai apoi s'a botezat și mai marele cetății, cu numele Filoteu și o mare mulțime de cetățeni.

9. Basmalele și mahrama vrăjitorii. Dar nu numai Pavel însuși făcea minuni cu cei bolnavi și cu duhurile necurate, ci și

fenea, un hotel, mai multe prăvălii și case private. La magazinul „Luvru” au scos toată marfa în stradă și i-au dat foc. În urmă au atacat manifestanții biserica grecească, arzându-i toate cărțile, icoanele etc., asemenea și școala grec. Înaintea conzultatului a pretins mulțimea îndepărtarea steagului grecesc de pe edificiu și n'a cedat nici armatei până ce n'a fost deformat drapelul grecesc. Numai cu greu s'a putut restabili ordinea fără vărsare de sânge. Seara s'a făcut manifestație cu torțe. Papuba cauzată Grecilor se ridică la 300 mii lei.

Tot Duminecă s'au ținut întruniri publice de protestare în contra Grecilor și în alte orașe ale Bulgariei, de ex. în Cărmobad, în Antialos și altele. În Antialos și a dat întâlnire întreaga populație din acel ținut. Sate întregi au venit pentru a lua parte la manifestație. Grecii, văzându-se amenințați s'au înarmat și au primit pe Bulgari cu pocnituri de pușcă. S'a născut apoi o bătaie sângeroasă între Greci și Bulgari. Au rămas mulți răniți și câțiva morți și dintre Greci și dintre Bulgari. Bulgarii au îndreptat apoi atac asupra bisericii grecești, în care tocmai se cântă doxologia. Grecii s'au apărut cu armele pe cari le aduseseră cu ei. Lupta a ținut mai multe ore. Au rămas morți din ambele părți. În urmă s'a dat foc orașului, care în mare parte a fost prefăcut în cenușă.

În fața acestor triste întâmplări o pășire energică din partea puterilor mari europene se impune. E timpul suprem, ca diplomația se ia măsurile cele mai severe pentru înfrângerea acestor fel de sălbătăcii, delăturând totodată și cauza care le provoacă și care e purtarea necorectă a elementului grecesc din Macedonia, provocător și răsbunător față de toți cari nu sunt Greci și nu vreau să fie Greci. Bieții Români au răbdare cu obiceiurile lor indulgență insultele ce li s'an adus din partea elenismului, dar Bulgarii sunt din altă stofă, cum se vede și le dau acum de cap. Vor prinde minte? Datorința puterilor europene este să-i silească să se mai cumintească, pentru că nu într-o bună dimineață să fie pusă în flăcări întreaga parte de lume locuită de ei.

„Societatea pentru fond de teatru Român”.

După cum am fost anunțat, „Societatea pentru fond de teatru român” își va ține în anul acesta Adunarea generală în Lipova, în zilele de 15/23 și 16/29 August 1906.

Sunt invitați la această Adunare generală toți membrii fondatori, pe viață, ordinari și ajutători ai societății precum și toți binevoitorii ei și sprijinitorii culturii românești.

Programul e următorul:

I. Ziua Primă: Marți, în 15/28 August 1906.

1. Deschiderea adunării generale, la 10 oare a. m.

basmalele și mahrama lui, cari puse peste cei bolnavi ori îndrăciți, îi făceau și ele sănătoși. Aceste minuni văzându-le în Efes niște Jidovi rădăciți au îndrăznit să cheme și ei numele Domnului Isus asupra celor îndrăciți, zicând: „Jurăm-vă pe voi în numele lui Isus, pe care-l propovăduiește Pavel. Știm cine este Isus și știm cine e și Pavel, dar voi cine sunteți? Și zicând aceasta cel îndrăcit a sărit asupra Jidovilor aceluia, a început a-i trânti, a-i bate și a-i răni, încât nenorociții abia au scăpat goi din mâinile lui.

Și s'a vestit aceasta în tot orașul Efes și frică mare a cuprins pe Jidovi și pe păgâni, cari cu mulțimea primară sfântă învățatură propovăduită de apostolul Pavel. Iar vrăjitorii primind și ei învățatura apostolului, și-au adunat toate cărțile vrăjitoarești prețuite în 50000 și le-au ars înaintea tuturor ca dovadă că se lapădă de eresia lor și primesc adevărul căruia se închină și căruia ne închinăm și noi fără fățărnicie acum și pururea în vecii vecilor. Amin.

Simeon Popescu
protopresbiter.

2. Alegerea a doi notari pentru ședințele adunării.

3. Prezentarea raportului general al comitetului asupra lucrării sale dela adunarea generală din urmă precum și a rapoartelor de cassă.

4. Alegerea unei comisii de 5 membri, pentru cenzurarea raportului general al comitetului.

5. Alegerea unei comisii de 5 membri pentru cenzurarea rapoartelor de cassă și a socotelilor.

6. Alegerea unei comisii de 5 membri, cari, în înțelesul §-lui 5 din statutele societății, vor înscrie membri noi, fondatori, pe viață, ordinari și ajutători, pentru societate.

7. Citirea disertațiilor corăspunzătoare scopului societății, înștiințate prezidentului înainte de adunare.

8. Închiderea ședinței.

II. Ziua a doua: Mercuri, în 16/29 August 1906.

1. Deschiderea ședinței la oarele 10 a. m.

2. Citirea procesului verbal al ședinței precedente și verificarea lui.

3. Raportul comisiei pentru câștigarea de membri noi.

4. Raportul comisiei însărcinate cu cenzurarea raportului casarului.

5. Raportul comisiei însărcinate cu cenzurarea raportului general al comitetului.

6. Determinarea locului, unde se va ține adunarea generală pentru a. 1907.

7. Alegerea unei comisii de 3 membri pentru verificarea procesului verbal din ședința a II a.

8. Închiderea adunării.

NOUȚĂȚI.

Din cauza sărbătorii regnicolare de Luni, ziua regelui Sfântul Ștefan, impusă prin lege, — numărul proximo al foii noastre apare Mercuri după amiază.

Inmormântarea lui Axente Severu. Rămășițele pământești ale decedatului Axente Severu, așezate în sicriu, după un scurt serviciu săvârșit de prepozitul din Blaj, ilustrat domn I. M. Moldovan, au fost duse Marți la gara din Brașov, în sunetul muzicii orașenești, unde de nou au fost cetite câteva ectenii și apoi la oarele 4 și jumătate sicriul a fost invaginat, și cu trenul de noapte transportat la Blaj.

Aci sicriul a sosit noaptea la oarele 2. Îndată a fost ridicat dela gară și cu cântări bisericești și fâclii dus la catedrala frumos iluminată. Dimineața la oarele 7 s'a ținut liturgie pentru răposatul, iar la 4 d. a. s'a făcut inmormântarea. A oficiat Excelența Sa metropolitul Dr. Mihályi cu numeroasă asistență, canonici, protopopi, diaconi. Vorbirea funebrelă a rostit-o preotul Roșian, iar la mormânt a vorbit deputatul dietal Dr. St. C. Pop și avocatul Dr. Gavril Tripon.

Mormântul s'a făcut pe seama decedatului la biserica parohială din Blaj, între al metropolitului Șulufiu și al lui Cipariu în fața câmpului libertății.

Secretariul II al Asociațiunii. În ședința de Marți a comitetului central al „Asociațiunii” a fost ales secretar II dl Octavian C. Tăslăuanu, în locul secretarului dimisionat Oct. Goga.

Catedrală nouă se va clădi în Constanța. Piatra fundamentală va fi așezată Duminecă, luând parte la acest act doi miniștri români, și episcopul Dunării de jos.

Coperta „Luceafărului”. Numărul viitor al „Luceafărului” după cum se știe e dedicat M. S. regelui Carol al României din prilejul iubileului. Exemplarul care va fi prezentat regelui va fi un adevărat capd'operă. Coperta acestui număr a fost terminată în zilele acestea de dsoara Hortensia Cosma și este o lucrare de o măiestrie desăvârșită atât ca pictură cât și ca broderie. Exemplarul acesta va fi prezentat Măiestriei Sale din partea domnului Octavian Goga.

Lueger primarul Vienei a trimis portretul său societății academice „Junimea” din Cernăuți în semn de mulțumire pentru frumoasa manifestație de simpatie ce i-a făcut studențimea română din Cernăuți cu prilejul trecerii sale spre București.

Săliștenele pe bină. Scriitorul maghiar Mik-záth a scris o povestire despre Săliștene, sub titlul „Szelvények”. Doi scriitori germani dela Viena au împrumutat apoi subiectul și l-au prelucrat ca text de operetă, sub titlul „Das Weibendorf”. Muzica a compus-o Heller, dela Viena, și așa opereta e gata și se așteaptă prima reprezentare, care se va face la toamnă în Karl-theaterul dela Viena. Se va da apoi și în Berlin, München și Leipzig.

zig, precum și prin alte orașe, fiindcă textul e interesant, iar muzica e frumoasă. Săliștenele ajung deci pe calea aceasta să fie cunoscute de întreaga lume cultă.

Înștiințare. Ministrul de comerț Kossuth a dat de curând un circular prin care încunoștințează pe toți abonații serviciului telefonic că de aci înainte în mod gratuit por fi luați numai odată în conspectul abonaților. Textul nu poate fi mai mare ca 70 litere. Cei ce doresc să fie luați de mai multe ori în acel conspect au să plătească după fiecare dată câte 6 cor. Dacă textul trece de 70 litere se plătește după 35 litere încă 3 cor. Cei ce doresc să fie luați în conspect de mai multe ori tot în cinste, cum sânt autoritățile comunale etc., au să o ceară aceasta prin rugare dela ministru. Mai mult ca de trei ori nu poate beneficia nime de acest favor.

Monedă române. În Buzeu (România) au aflat niște lucrători în pădurea Dumbrava îngropate în pământ 78 monede de argint de pe vremea împăratului Traian și Decebal.

Academii de agricultură. Foaia oficială anunță că începând cu anul 1906/7 școlile agronomice din Debrețin, Keszthely și Cluj au fost ridicate la rangul de academii. Până acum țara noastră avea numai una la Magyar-Ovár.

† **Antoniu Sujanszky**, prepozit mare și canonic în Strigoni, unul din cei mai vrednici bărbați ai bisericii catolice a răposat în Strigoni în vârstă de 91 ani.

Carne de câne. În Germania, în ținutul Munch, a început să ia avânt deosebit consumația câinii de câne. În ultimele patru luni ale anului 1905 au fost tăiați 2403 câni în toată Germania.

Premii pentru cai de prăsilă. Comisiunea pentru prăsilă de cai a comitatului Sibiu va împărți în 12 Sept. n. 19 premii pentru caii, cari vor fi expuși în aceea zi în Sibiu în piața veche a cailor. Se vor premia iepe de 4—12 cu mânzi, sănătoase și apte pentru prăsilă (9 premii), mânze de trei ani cari promit prăsilă bună (4 premii), mânzi mai tineri, sub 3 ani, în toată privința escelenți (6 premii). Caii trebuie prezentați până dimineața la oarele 7 și jumătate. Taxe nu se solvesc. La zece oare va fi premiarea. Proprietarii trebuie să dovedească dreptul de proprietar. Bani vor primi numai țărani, persoane mai avute vor primi diplome de laudă. Pe lângă premii se vor împărți și diplome: cl. I de aur, cl. II argint și cl. III de bronz. La premiere vor fi admisi numai locuitorii comitatului Sibiu. Premiile sânt în valoare de 20—70 coroane.

Patimă grecească. Metropolitul grec din Corintza (Macedonia) a refuzat să încuviințeze căsătoria religioasă a flăcăului Costuri (albanez) din acel oraș, pe motivul că e bun prieten cu Românii și nu vrea să dea o declarație că este grec. Ne putând să se înțeleagă cu metropolitul Costuri s'a dus la București spre a se căsători acolo. La gară i-s'a făcut o primire foarte entuziastă de membrii coloniei albaneze și de un mare număr de Români macedoneni. El a primit numeroase felicitări pentru frumoasa lui purtare. S'a decis să se stabilească în București.

Jandarm sălbatic. Luni noaptea a înnebunit în apropierea orașului Szabadka St. Kiss Kovács. În accesul de nebunie s'a sculat din pat, a luat pușca și 120 patroane și a plecat la câmp puscând asupra tuturor vietăților ce îi veniau în cale. Astfel a puscat 17 oameni, între cari trei au murit dejă, iar ceilalți n'au speranță de vindecare. Dimineața la 4 oare fiind dejă întreg jurul alarmat a plecat patrula să-l caute și la aflat în adăpostul unei căpițe de fân. Nebunul a ridicat arma asupra lor, dar unul dintre jandarmi la prevenit lovindu-l cu o împușcătură drept în inimă.

Sinuciderile. O statistică franceză spune că cele mai multe sinucideri le are Dania, apoi Franța, America; mai puțin Anglia și Spania. Cele mai multe sinucideri le liferază bărbaii. Între o sută sunt abia 20—25 femei. Danezii de regulă se spânzură, Francezii se înneacă, Englezii se juncă, Spaniolii se aruncă în afunzimi grozave, iar între Nemți e la modă sinucideria cu gazuri. În Austria și Italia are rol mai mare veninul și revolverul. Cele mai puțin sinucideri le dau țărani, cele mai multe funcționarii.

Iar pierdere. În luna Iunie au ieșit din țara noastră 12573 persoane cu pașaport, dintre aceștia 8363 emigranți. S'au întors în luna aceasta 2236 emigranți. Se

înregistrează deci o pierdere de 6127, care trebuie reabilitată pe contul nașterilor. S'au născut 47 mii suflete și au murit 34 mii. Subtrăgând deci și morții și emigrații rămâne un venit curat de două mii suflete, ceea ce e colosal de puțin pentru o țară cu aproape 20 milioane locuitori.

Din public.*)

Mulțumită publică.

La reprezentația teatrală dată de tinerimea studioasă din Sebeșul Săsesc în 12 August n. c. au încurs 147 cor. 48 fil., iar speșele au fost 119 cor. Rămâne venit curat 28 cor. 48 fil. care sumă s'a trimis direcțiunii gimnaziului din Brad. Au binevoit a suprasolvi următorii domni: Ioan Halalai not., Săscior 4 cor., Vasile Aldea senator, Sebeș 3 cor. 40 fil. Petru Opincariu sen. proprietar, Sebeș 2 cor. 80 fil., Nicolae Hinta paroh, Sebeș 2 cor., Petru Cucuian paroh, Loman 2 cor., T. Iacoban locotenent, Viena 1 cor. 60 fil., Ioan Pataky paroh, Bergiu 1 cor. 20 fil., Ghiță Tătar contabil, Sebeș 1 cor., Vasile Cornea, Căpâlna 1 cor., Alexandru Dobrescu stud. med. Sebeș 1 cor., Sergiu Medean protopresbiter, Sebeș 80 fil. Zevadeiu Mureșan paroh, Sebeș 80 fil. Petru Opincariu iun. proprietar, Sebeș 60 fil. și N. N. 40 fil., cărora le aducem și pe această cale mulțumită.

Sebeșul Săsesc, 13 August 1906.
Avram Vintilă stud.
Ioan Cușuț student.

Cărți și reviste.

„Cuvântare funebrelă” rostită la înmormântarea preotului din Ocna-sup. Ion Vințelariu de asesorul conzist. Dr. Ilie Miron Cristea Prețul 40 fileri.

„Albina”, nr. 43—44 cu un cuprins literar și economic foarte bogat. Are articole de G. Coșbuc, S. Nădejde, o poezie de Maria Cioban etc.

Posta redacției.

Dlul I. A. în G. Lucrarea trimisă e bună, dar trimițându-ni-se cu întârziere, nu o mai putem publica.

*) Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta Redacțiunea nu primește răspunderea.

[208] 1—3

Licitațiune minuendă

pentru darea în întreprindere a zidirei unei magazii de cereale pe seama „Căseii de păstrare în Mercurea”, societate pe acții, se va ține în 26 August a. c. st. n. la 2 ore d. a. în localul institutului.

Preliminarul e satorit cu cor. 13,586.53 fără cărămidă, var și năsip care le dă institutul. Licitanții au a depune 5% vadiu dela prețul de strigare.

Planul, preliminarul și condițiunile de licitare se pot vedea în oarele oficiale dela 7—12 ore a. m. în biroul institutului.

Oferte în scris, provăzute cu vadiu recerut se pot înainta până la începerea licitațiunei verbale și pentru singuratici rami de lucrare.

Direcțiunea.

[207] 1—3

Publicare de licitațiune.

Pe baza încuviințării venerabilului Conzistor diecezan de dtto 4 Iulie 1906 st. v., Nr. 2584 B. ex. 1906 și în conțelegere cu domnul protopresbiter tractual, prin aceasta se exerie licitațiune minuendă pentru zidirea de nou a bisericii gr. or. române din Cacova (Kákova, comitatul Caraș-Severin) pe ziua de 3/16 Septemvrie 1906 la 3 ore d. a., în localitățile școlii din loc.

Prețul de exclamare este cor. 71 501.63. Doritorii de a întreprinde acest lucru, au a depune vadiu de 10% în bani gata sau obligațiuni de stat, înainte de începerea licitațiunei.

Numai acei întreprinzători se vor admite la licitațiune, cari sunt calificați în arta zidirei și vor da revers comitetului parohial că cunosc pe deplin atât planul și specificațiunea de speșe și măsuri, precum și condițiunile de licitațiune, cari până la ziua licitațiunei se pot vedea la oficiul parohial din loc. Comitetul parohial își rezervă dreptul de a preferi pe maeștrii întreprinzători probați și experți, despre a căror prestațiuni și-au câștigat deplină convingere.

Dat din șednța comitetului parohial, ținută în Cacova la 23 Iulie (5 Aug.) 1906.

Ioan Cioc
not. al comit. parohial

Stefan Lipovan
prezid. comit. par.

RAPORTUL

direcțiunii „Tovărășiei agricole“ pentru agricultură, magazin și anticipațiuni în Szászsebes.
Cătră I. adunare generală ordinară.

Onorată adunare generală:

Schimbându-se statutele „Tovărășiei“ noastre, și lărgindu-i-se terenul de activitate, cu 1 Iulie 1905, „Tovărășia“ a intrat în eră nouă, de aceea anul expirat se poate numi primul an de gestiune.

În primul an de gestiune dela 1 Ianuarie, respective 1 Iulie 1905 până la 30 Iunie a. c., „Tovărășia“ și-a mărginit operațiunile sale: procurarea și manipularea cu uneltele și mașinele agricole, negoț cu lemne și cu vin și excompt. În anul expirat „Tovărășia“ a mai procurat o mașină de secerat, și astfel în anul acesta a lucrat cu 2 (două) mașini de secerat. Alte mașini sau uneltele agricole, în anul expirat, nu s'au procurat.

Datele pozitive, ce vi-le prezentăm mai la vale, pe baza bilanțului anual, dovedesc destul de clar, că operațiunile efectuate au avut pentru însoțire profit material multămit; dară a avut profit moral mai mare, căci însoțirea noastră a contribuit la dezvoltarea și consolidarea afacerilor economiei locale, și la promovarea agriculturii raționale între economii nostri.

Cu 1 Iulie a. c. însoțirea a deschis și o prăvălie de bucate. Despre rentabilitatea acesteia însă vi-se va raporta numai la anul viitor. Cât am putut constata din succesele începutului, suntem îndreptățiți a ne aștepta la frumoase succese.

Peste tot „Tovărășia“ are viitor strălucit, dacă va fi îmbrățișată în cercuri tot mai largi dacă se vor putea vinde cât de multe părți fundamentale, în care direcțiune vom stăruia cu totdeauna.

Spre a se putea înlesni cumpărarea cuotelor, e cu scop, ca vinderea lor și în anul al doilea până la 30 Iunie 1907 să se vândă numai pe lângă prețul nominal de 50 coroane și 4 cor. spese de fundare pentru alte adause.

Dupăce în anul trecut 3 locuri de membri în direcțiune au rămas nefetigate, iar dintre cei aleși au renunțat 3, astfel sunt a se alege acuma în direcțiune 6 membri.

În comitetul de supraveghiere sunt a se mai alege 2 membri, căci în anul trecut s'au les numai 3.

Direcțiunea cu considerare la § 33 din statute, în ședința dela 26 Maiu 1905 a numit de director executiv al însoțirii pe Sergiu Medean; această numire conform §-lui 25 din statute este a se ratifica în adunarea generală.

Atât directorul executiv, cât și ceilalți funcționari, angajați la afacerile însoțirii, în anul expirat au făcut serviciile în mod gratuit, ca să prindă însoțirea putere.

Despre operațiunile îndeplinite dela 1 Iulie 1905 — 30 Iunie 1906 expunem următoarele:

I. Mișcarea cassei: La 1 Ianuarie 1905 numărări 449.48

Intratele din 1 Ianuarie 1905 — 30 Iunie 1906 61,811.86

Suma 62,261.34

Eșite au fost 61,713.74

Numărări la 30 Iunie 1906 547.60

II. Excompt: În 1905/6 s'au excomptat cambii 6,190.—

Suma 6,190.—

S'au răscumpărat 2.140.—

Rămâne la 30 Iunie 1906 4.050.—

III. Debitori solvenți 2,187.96

IV. Avere în vin 1.891.08

V. Avere în produse 1.578.40

VI. Unelte agricole: La 1 Ianuarie 1905 1,470.53

Abscriere 272.93

La 30 Iunie 1906 1,197.60

VII. Mașina de îmblătit: La 1 Ianuarie 1905 5,567.44

20% abscriere 1,113.48

La 30 Iunie 1906 4,453.96

VIII. Activile și pasivele: Activele conform bilanțului 15,906.60

Pasivele 13,794.54

Profitul curat 2,112.06

IX. Profit și pierderi: Venitele au fost 2,661.81

Spesele sunt 549.75

Profitul curat 2,112.06

Cu privire la împărțirea profitului curat propunem:

1. 20% fondului de rezervă suma de 422.41

2. 12% direcțiunii 223.24

3. 7% funcționarilor 147.84

4. 5% comitetului 105.60

5. 4% scopuri filantropice 84.48

6. 10% dividendă după 6360.— cor. 636.—

7. Dotațiune Tovărășiei pentru asigurarea vitelor, Szászsebes 50.—

8. Remunerație contabilului Iulian Ūveges 50.—

9. Dotațiune extraordinară fondului de rezervă 382.49

Suma 2,112.06

După toate acestea Onorata adunare generală să binevoiască:

1. A primi acest raport și bilanțul ce-l prezentăm, precum și propunerea direcțiunii cu privire la împărțirea profitului curat și a satori marca de prezență pe anul 1906/7.

2. A primi raportul comitetului de supraveghiere.

3. A da absolutoriu direcțiunii și comitetului de supraveghiere pentru gestiunea anului 1905/6.

4. A alege 6 membri în direcțiune pe 3 ani și 2 membri în comitetul de supraveghiere.

5. A ratifica numirea directorului executiv.

6. A hotărî asupra eventualelor propuneri, făcute conform dispozițiilor din statute.

Szászsebes, la 9 August 1906.

Direcțiunea.

Raportul comitetului de supraveghiere.

Subsemnatul comitet în decursul anului 1905/6 ne-am convins, că averea însoțirii se administrează corect; am revăzut încheierea anului 1905/6 și convinși fiind, că aceea este exactă, Vă rugăm:

1. Să binevoiți a aproba bilanțul încheiat cu 30 Iunie 1906 n. cu un profit de cor. 2112.06 și a da direcțiunii și comitetului de supraveghiere absolutoriul pentru anul de gestiune 1905/6.

2. Să binevoiți a primi propunerile direcțiunii referitoare la împărțirea profitului curat, la cari propuneri și noi ne alăturăm.

Szászsebes, la 9 August 1906.

Comitetul de supraveghiere

al însoțirii pentru agricultură, magazin și anticipațiuni „Tovărășia agricolă“ din Szászsebes.

Petru Androne m. p. H. Bechtold m. p. George Fărcaș m. p.

Convocare.

P. T. membrii însoțirii economice de magazin și anticipațiuni „Tovărășia agricolă“ din Szászsebes sunt poftiți a lua parte, conform statutelor, la

I-a adunare generală ordinară,

care se va ține la Duminecă în 26 August st. n. a. c. la 3 ore p. m. în localul însoțirii.

Obiectele:

1. Deschiderea și constituirea adunării.
2. Raportul direcțiunii și bilanțul anual.
3. Raportul comitetului de supraveghiere.
4. Împărțirea profitului curat pe 1905/6.
5. Fixarea marcelor de prezență pe 1906/7.
6. Alegerea a 6 membri în direcțiune și anume, trei în urma abdicării membrilor Ioan Tipeiu, Sergiu Medean și Zevedeu Murășan și trei locuri vacante din anul trecut.
7. Alegerea a 2 membri în comitetul de supraveghiere.
8. Eventuale propuneri făcute în sensul statutelor.

Szászsebes, la 9 August 1906.

Direcțiunea.

ACTIVE

Contul bilanțului pe a. 1905—1906

PASIVE

ACTIVE	K f	PASIVE	K f
1. Numărări în casă	547.60	1. Capitalul însoțit	6,360.—
2. Excompt	4,050.—	2. Fondul de rezervă	384.66
3. Debitori solvenți	2,187.96	3. Creditori	7,04.988
4. Produse	1,578.40	4. Profit curat pro 1905/1906	2.112.06
5. Vinuri	1.891.08		
6. Mașina de îmblătit	4,453.96		
7. Unelte agricole	1,197.60		
	15,906.60		15,906.60

SPESE

Contul Perderilor și al Profitului

VENITE

SPESE	K f	VENITE	K f
1. Pierdere la unelte agricole	419.48	1. Venitul dela mașina de îmblătit	677.22
2. Spese de cancelarie	57.16	2. „ „ produse	11.06
3. Salare	12.—	3. „ „ lemne de foc	1,216.82
4. Amortizarea speselor de fundare	61.11	4. „ „ vinuri	264.69
5. Profitul curat pro 1905/1906	2,112.06	5. Provițiuni	225.44
	2,661.81	6. Interese de excompt	266.58
			2,661.81

Szászsebes, la 30 Iunie 1906.

Sergiu Medean m. p.
director executiv.

Iulian Ūveges m. p.
comptabil.

Direcțiunea:

Z. Murășan m. p. prezident. A. David m. p. S. Roșu m. p. P. Opincariu m. p.

Subsemnatul comitet am examinat contul prezentat, l-am aflat exact și în consonanță cu registrele însoțirii.

Szászsebes, la 9 August 1906.

Comitetul de supraveghiere:

H. Bechtold m. p.

P. Androne m. p.

G. Fărcaș m. p.

Banca de asigurare

„TRANSILVANIA“

Sibiu, str. cîsnădiei nr. 5, edificiile proprii. — Fondată la 1868.

Primește în condiții favorabile

- asigurări contra focului și exploziunilor,
- asigurări de viață și de rente viagere,
- asigurări contra furtului prin spargere,
- asigurări de grindină,
- asigurări de accidente și de sticlă.

Valori asigurate 105 milioane corone.

Despăgubiri prestate 7 milioane corone.

Fonduri de rezervă și garanție 2 milioane corone.

Informațiuni de la Direcțiune în Sibiu și prin agenturile principale din Arad, Bistrița, Brașov și Cluj, cum și prin subagenții din toate comunele mai mari.

(271) 41—52

Magazin de specialitate!

Mare depozit de

juvaericeale, aurării, argintării, oroloage

de aur și de argint, pentru domni și dame

toate noutăți.

A. MORAWETZ, juvaer și gravor.

Sibiu, strada cîsnădiei nr. 14.

[74] 20—

Aur și argint vechiu se cumpără ori se primește ca plătire.

Premiat cu medalia cea mare la expoziția milenară din Budapesta în 1896.

Turnătorie de clopote și fabrică de scaune de fier pentru clopote

ANTONIU NOVOTNY

în Timișoara-Fabric

se recomandă spre pregătirea clopotelor noue, cum la turnarea de nou a clopotelor stricate, spre facerea de clopote întregi, armonioase pe lângă garanția de mai mulți ani, provăzute cu ajustări de fier bătut, construite spre a le întoarce cu ușurință în orice parte, în dată ce clopotele sunt bătute de o latură, fiind astfel mântuite de crepare. Cu deosebire sunt recomandate

(119) 50—52

Clopotele găurite

o invențiune proprie și premiată în mai multe rânduri. Aceste clopote, cari sunt provăzute în partea superioară — ca violina — cu găuri ca figura S, au ton mai intensiv, mai adânc, mai limpede, mai plăcut și cu vibrație mai voluminoasă de cât clopotele turnate după sistemul vechiu, astfel că un clopot patentat de 327 kg., este egal în ton cu unul de 461 kg turnat după sistemul vechiu. — Mai departe se recomandă pentru facerea de scaune de fier bătut, de sine stătătoare, pentru preadjustarea clopotelor vechi cu ajustare de fier bătut, ca și spre turnarea de toate de metal.

Prețcuranturi ilustrate gratis.

